

ירושלם יומיים

ב "בצלאל"

התערוכה להפניות בנין ומדורשה הירושלמית, שהיו מצונות בתערוכה התמידית של ביצלאל, תשאר! פתחה רק עד סוף שבוע זה, והרוצים לראותה צייכים להזדה.

תלמידי ביה"ס "בצלאל" הכדישו את זלםם מהכנסת נשה המסכות שערכו יחד עם הקה"ל—לטיבת סדור טיול לים המלח ולירדן. שם יתעסקו—במשך עשרה ימים—בציור מראית הטבע, תחת השגחת מוריהם, כאפן שטיול זה יהיה כעין דמשך הלמידים תחת כפת השמים.

בשובם, יציני את כל עבודותיהם באולם התערוכה התמידית של ביצלאל—לראות לקהל שזוכה, כי כספו שהוציא על הנשה נותן פרי הלולים.

נשה המסכות של קה"ק

וביה"ס בצלאל

(באור ל"ד אדר, בתואטרון "ציון")

מסדרי הנשף (הועידה המקומית לתרומות הקה"ק בהנהלת מר י. גל-עזר ובית-הספר "בצלאל" בהנהלת הפרופ' שיין) השקיעו הרבה עמל ומרץ כדי לתת לקהל מכל הטוב והיפה שבאמנות. ואף אמנם קשומ הבמה וקירות האולם, בהנהלת מר בן-דוד וכל עבודת-סדור הבוכות ה"מדברות" וכו', ע"י מר גור-אריה—היה הפעם באפן יוצא מהכלל, מהקלידות (קריקטורות) של ה"ה אוסישקין, ילין, שיין, אטינגר, סילמן, בן-ישי, ון-פריזלנד, הגבי לנדו, עזמות, בן-אב"י, המאירי, יעקבי ועוד, הצטיינה ביחוד, קלידתו של מנדל קרמר: ראשו ורבו שקוע בבטנו, ומלמטה כתוב: "רואה הכל הזין מראשו זרגליו".

התכנית היתה רבת הגונים, פתחו בקריאת המגילה ("פרודיה" על עניני דיומא של עזמות) ע"י ה' זאבי. היתר שכתבנית היתה קבלת הפנים לפרופ' איינשטיין ע"י באי-כחם (בצורת בזכות): ראשונה מופיעה הבוכה של פרופ' איינשטיין ואח"כ מתחילה שורת הנואמים לכבודו: מ. אוסישקין מדבר בעברית שלו במבטא, ד"ר קלוזנר בסגנונה פרופ' שיין בלשונו, הרב פישמן ב"סירכתו", מר שירמן כשתוא מחזיק בזקנו וגם הגברת לנדו עם קול בת היענה שלה, ויעקבי בענין משכרתו...

עוברים לסדר הרקודים, כשעה אחת כלילה מתחילה הלוקת הפרסים, ע"י חבר השופטים. היו גם הגרלות שונות ומונח ערוך בטוב ומעם, ע"י צעירות נחמדות, מסכת רכות ושונות מלאו את האולם, ואחדות מהן היו גם מקוריות ומענינות.

בפרם ראשון זכה ה' ש. ידידיה הציר, בעד התלבשת ה"גולם", בפרם שני זכתה הגבי ברסוצקי, בעד התלבשת "יהודית". בפרם שלישי זכתה הגבי מרנפולסקי, בעד התלבשת "תורכיה". בפרם רביעי זכה ה' א. פן, בעד התלבשת "שרת אמנו". בפרם חמשי זכה אחד מתלמידי בצלאל בעד התלבשת "המצורע".

בכל זמן הנשף נגנה תזמרת בהנהלת י. לבנון, והקהל מצא הרבה דברים מושכי לב.

ואולם הקהל המקוה, הקהל שצריך יהיה למפת לאחרים, כמו מנהלי ופקידי קה"ק עצמם לא כבדו את הנשף בנוכחותם...

ובכל זאת, עבר הנשף בהצלחה.

בן - ל ח י